

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quintus. In summo proprij spiritus attingit regionem spiritus
diuini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

etur, ac possidetur; totum hoc ut imperfectum quid, & præambulum, ut peraccommoda tamen dispositio, accipiendum est; dein admodum subtili, & pro ut fieri poterit, substantijs separatis conformi intelligentia, ille qui omnibus præstat, & altior est, intuendus erit: quo ita per conuenientem speciem aut similitudinem excitatam, dein fecunditate intellectus, & voluntatis consortij diuinæ naturæ exercitium purè instituatur, continueatur, ac foueatur. interea verò dum hæc fiunt, quam altè ad superiora indies eleuetur, consequenter dicendum est.

Sub se in profundo mysticus videt regionem inferioris hominis, ac spiritus proprii in alto spiritus Diuini autem supra se.

ARTICVLVS QVARTVS.

Cum vix paruam stillam a sermonis eius audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis eius intueri? Ac si diceret, o pia anima, luminosa illa spiritus proprii viuacitas, qua continuò ad altiora eleuaris, hoc præstat, ut inferior regio, in qua prius versabaris, & vix paruam stillam sermonis eius audiebas, & modica ad operandum actiuitate potiebaris; iam tandem ad infimos situs, & sphaeras protusa videatur: illa enim nec tonitruum magnitudinis eius, nec subtilem actiuitatem spiritus sustinere poterat. iam

a Iob 26. b Proverb. 4.

verò cum animalibus illis cælestibus quæ plena erant oculis intus, & foris ante, & retro, & ad videnda quælibet maximè capacia; per instantaneas operationes, seu verba mystica, hoc loco ad formationem, & pronuntiationem peraccommoda eleuare, ac vbi-cunque inueneris impetum spiritus, illuc gradiare; & regioni spiritus diuini quam supra te animaduertis, approxima, cumque permissum fuerit ingredi, ac inhabita.

Interea verò quidquid Deo minus est, ipsam scilicet proprii spiritus eleuatam regionem, ac operationis facilitatem, qua instar aquilæ quocunque volueris circumuolitas, & tanquam plena oculis intus, & foris omnia clarè intueris; ut præambulum, & dispositionem duntaxat accipe, & transgredere: ac ei, qui his omnibus altiùs eminet, spirituali admodum intelligentia coniungere, adhære, & ut potes, profunda Dei scrutare, eius pulchritudine, & bonitate inebriata; quo ita tandem amoris præstantia ad suauem mentis excessum dimouearis. quomodo autem ad summa penetres, constabit ex sequentibus.

In summo proprii spiritus attingit regionem spiritus Diuini.

ARTICVLVS QVINTVS.

Istorum semita quasi lux splendens procedit, & b crescit vsque ad perfectum diem

diem. Ac si diceret, ô pia anima, illorum viuendi ratio qui non in incertum currunt, nec sic pugnant, quasi aëcem verberantes per remissiores, & sensuales viuendi modos; sed iustorum more per arctam viam, & angustam portam benè ordinati, ac virtuosè compositi hominis intrare contendunt ad vitam, diuinæque naturæ suauissimum consortium; illorum, inquam, semita qua simul in absconditis Domini consiliantur, & angelicis penè modis in cœlis conuersationem suam constituunt; quasi lux splendet pro primo, & quam diu in regione seu sphaera inferioris hominis nouo & adhuc occulto modo, ceu in Nunc æterno, collectè, nec vsquequaque diffusè, Diuinæ lucis radios *a* percipiunt. Verùm dum hic in medio ascensu, ac regione proprii spiritus degunt, eiusmodi lux splendens procedit, & crescit vsque ad perfectam diem: in eo quod luminosa eleuatione, con-

tinuè se suzque omnia transcendendo infatigabili viuacitate spiritui diuino appropinquant. hoc autem tum reali persistencia contingit, quando in summo proprii spiritus, ac in iam diu trita media regione, alia longè diuinior, ac sublimior regio superesse animaduertitur; sicut perfecta dies à crepusculo, & aurora in claritate differens. actum quidem ad altiora transeundum erit, pro vt in *b* sequentibus habetur.

Interea verò hæc omnia pro dispositione duntaxat, & præambulo accipienda sunt, & deferenda; dein præactus exercitio spiritu non tantum ab omnibus libero, & soluto; sed etiam ex his præambulis in subtilem visum deducto, ille qui his omnibus præstat, cogitandus erit, vt absque inferiorum impedimento, spiritus congrua specie imbutus, actualement vnionem, & consortium diuinæ naturæ instituat, continuet, nutriatque.

a Sup. paraph. 13. *b* Paraph. 15.